

۱۴

فوریت های درمانی برای چهارشنبه آخر سال

آیا کاربردهای «تراریوم» محدود به همین زندان های کوچکی است که این روزها برای ماهی های بی گناه ساخته اند؟

تراریوم، آکواریوم نیست!

۱۵

شهر تاریخی کرمان بادیایی از جاذبه، رنگ و جشنواره های شاد در انتظار تان است

نوروز به افق کرمان

۱۶

زندگی

دوشنبه ۲۷ اسفند ۱۳۹۷ ۲۲ شماره ۵۳۵۰

یادداشت

توکل واقعی

کارشناس آموزش و پرورش

ماجرای پیک نوروزی و

داستان نویسی

نوروز نزدیک است و بحث اوقات فراغت دانش آموزان در ایام باز هم داغ. اوقات فراغت را از نظر زمانی به چهار قسمت تقسیم می کنند: شبانه روز، هفتگی، میان مدت و بلندمدت که میان مدت همان تعطیلات نوروزی است و بلندمدت، تعطیلات تابستان. تمرکز ما در این مطلب البته بر تعطیلات میان مدت (نوروز) دانش آموزان به خصوص مقطع ابتدایی است که اوقات فراغت آنان در کنار خانواده می گذرد. زمانی که ما محصل مقطع ابتدایی بودیم روش های تدریس سنتی بود و برای تکالیف نوروزی باید از اول کتاب فارسی تا قسمتی که تدریس شده بود چند بار می نوشتیم و بعد از تعطیلات آن دفتر را به معلم ارائه می دادیم که او حتی آن را تصحیح نمی کرد و فقط گوشه دفتر را پاره می کرد تا دیگر از آن استفاده نشود. تند نوشتن، جا گذاشتن کلمات، اشتباه نوشتن و بدخط بودن دستاورد این نوع تکالیف بود.

تاریخ را که مرور می کنیم پر است از تغییر مسؤولان رده بالای آموزش و پرورش و تغییر تصمیمات درباره تکالیف نوروزی. چند سالی مانور بر پیک نوروزی بود که بار علمی هم نداشت، بگذریم که عده ای از این مسیر میلیون ها تومان به جیب می زدند. از گذشته اما تکالیف نوروزی تبدیل به عید و داستان شده که این روند همچنان ادامه دارد. این تکالیف برای دانش آموزان ابتدایی نسخه پیچی شده و شامل داستان خوانی، داستان نویسی و داستا نگویی است.

طبق متن شیوه نامه، داستان خوانی یعنی این که دانش آموز به انتخاب خود و خانواده و با کمک معلم یک کتاب داستان را بخواند و خلاصه آن را بنویسد.

این کار برای همه دانش آموزان اجباری است و معلم هم باید طبق فرم (الف) اسامی آنان را با نوع داستان به منطقه تحویل دهد و یکی از دستنوشته های هر پایه را انتخاب و به منطقه تحویل دهد و منطقه هم فرم (ب) را به استان ارسال کند. مدرسه نیز موظف به برگزاری نمایشگاه است. با این که آموزش و پرورش می گوید با حذف پیک نوروزی و جایگزین کردن این روش می خواسته نوروزی پربار و شاد را برای دانش آموزان رقم بزند اما باید گفت چه این روش و چه آن روش هردو اوقات فراغت نوروز را تحت الشعاع قرار می دهد.

سیاست های آموزش و پرورش متاسفانه یک بام و دو هوا است. از طرفی می گوید مشق شب نباید باشد و بچه ها در مدرسه باید بازی کنند و شاد باشند و از طرف دیگر بخشی از اوقات فراغت اصلی آنان (نوروز) را می گیرد.

نکته دیگر این که اگر دانش آموزان در طول سال تحصیلی داستان نویسی، داستان خوانی و داستان گویی را یاد نگیرند قطعا در این تعطیلات هم یاد نخواهند گرفت. [✍](#)

انیدیشیده است؟
نه تنها در گذشته که در حال حاضر هم این اتفاق می افتد. به عنوان مثال، مجلس اجازه برداشت ۱/۵ میلیارد دلاری از صندوق ذخیره ارزی را برای ایجاد اشتغال به دولت داده است، چرا که فکر می کنند اشتغال با پول فراهم می شود. البته برای ایجاد اشتغال نیاز به پول و نقدینگی است، اما پول فقط یکی از عوامل به شمار می رود. چهار طرحی که توضیح دادم، نزدیک به ۴۸ گام دارد که فقط یک گام آن بحث مالی است. باید همه متغیرهای مؤثر را در تحقق اهداف در نظر گرفت. بر این باوریم که اگر الگوهای در دست اجرای ما - که خوشبختانه پایلوت شده و به نتایج خوبی هم رسیده - توسعه یابد، بخش اعظم معضل بیکاری در مناطق محروم و روستایی حل خواهد شد.

چرا وچود تمام فعالیت ها واقدامات بنیاد برکت و نهادهای این چنینی همچنان شاهد روند مهاجرت به شهرها و خالی شدن روستاها از سکنه هستیم؟
بنیاد برکت وابسته به ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) در حد توان خود فعالیت دارد، اما کشور ما بسیار پهناور است. طرح های ما در حال حاضر در ۱۸ استان، ۷۷ شهر و ۲۷۴۲ روستا اجرا می شود. در حالی که ۳۹ هزار روستای بالای ۲۰ خانوار در کشور داریم. برای تحت پوشش قرار دادن همه کشور مجموعه حاکمیت باید وارد میدان شود.

چرا همچنان شاهد کاستی ها و معضلاتی در مناطق محروم و روستایی کشور هستیم، آن هم با وجود نهادهای متعددی که در این حوزه فعالیت دارند؟
به این دلیل که نگاه کلی تا امروز برای توسعه مناطق روستایی، بر مبنای فیزیکی و زیرساخت ها بوده است. بسیاری از دستگاه ها آب و برق و گاز به روستاها برده و مدرسه و مسجد ساخته اند، ولی یک دستگاه را نمی شناسید که خود را مسؤول اصلاح ساختار اشتغال روستاها معرفی کند. هر چند وزارت کار خود را متولی اشتغال معرفی می کند، اما واقعا نفوذ و ابزارش را ندارد. به لحاظ قانونی هم وظیفه ذاتی خاصی ندارد. اگر همه دستگاه های اجرایی به میدان بیایند طرف شش تا هفت سال مشکل اشتغال را در مناطق روستایی می توان حل کرد.

بنیاد برکت چه برنامه ها و چشم اندازهایی برای اشتغال زایی هر چه بیشتر در کشور دارد؟
پیش بینی مان برای ده سال آینده ایجاد یک میلیون و ۲۰۰ هزار طرح اشتغال زایی در مناطق روستایی است. فکر می کنیم با این تعداد طرح، چهار میلیون نفر را در کشور که در حال حاضر دچار مشکل معیشتی هستند، از محرومیت خارج خواهیم کرد. برای سال آینده تعداد شهرها و روستاهای تحت پوشش را به ترتیب از ۷۷ شهر و ۲۷۴۲ روستا به ۱۲۰ شهر و ۵۰۰۰ روستا خواهیم رساند. [✍](#)

با انسان هایی مواجه می شویم که اگر هم بخواهند فعالیت کنند، کسب و کاری بلد نیستند. در عین حال، منابع مالی ندارند و سرمایه شان را هم تجمیع نکرده اند. در نهایت، اگر هم تولیدی داشته باشند بازاری برای فروش آن پیدا نمی کنند. همه این معضلات مشهود، سبب ساز ایجاد طرح «آسمان» (آیین نامه سرمایه گذاری مردمی و اشتغال نیروی انسانی) شده است. طرحی که برای احیای سرمایه های انسانی اجتماعی است. با اجرای طرح آسمان، جوامع محلی احساس می کنند می توانند فعالیت داشته باشند و حتی خودشان ایجاد شغل کنند. به عنوان مثال از زمانی که طرح آسمان در جزیره هرمز اجرایی شده است، بیشتر از ۱۰ درصد جمعیت ۴۰۰۰ نفری این جزیره مشغول کار شده اند. کار خاص فیزیکی هم در هرمز انجام نشده، مگر این که سرمایه های انسانی اجتماعی احیا شده است.

برای تکمیل فرآیند اشتغال زایی، طرح دوم یعنی «سحاب» (سرمایه گذاری حمایتی اشتغال زایی برکت) پیش بینی شده است. در قالب این طرح، افراد آموزش می بینند که با توجه به ظرفیت های منطقه ای، چه فعالیت هایی داشته باشند و سپس از آنها حمایت می شود.

در طرح دیگری که «مهتاب» (مدل هادی تلاش اقتصادی برکت) نام دارد به متقاضیان آموزش داده می شود چه مشاغل را برای فعالیت انتخاب کنند. ما در بنیاد برکت برای همه کسب و کارهای خرد و خانگی روستایی استانداردهای حرفه ای تبیین کرده ایم. در حال حاضر، ۱۶ حرفه در سطح روستاها انجام می دهیم که شش حرفه شامل پرورش دام سبک، تولید انرژی خورشیدی، زنبورداری، فرش بافی، پرورش دام سنگین و بوقلمون، استانداردسازی شده و بقیه نیز در دستور کار است.

طرح چهارم هم «آفتاب» (آیین نامه فقرزدایی و توان افزایی برکت) است و به پشتیبانی و پایدارسازی طرح های اشتغال زایی ایجاد شده می پردازد. طرح آفتاب در اصل پشتیبان مشاغل شکل گرفته در طرح های قبلی است. این چهار طرح در هم تجمیع شده و مدل توسعه اشتغال پایدار را تشکیل می دهند.

در گذشته شاهد بودیم سازمان ها و نهادهایی به اشکال مختلف مثل تزریق نقدینگی یا اعطای وام اقدام به ایجاد فرصت های شغلی کرده اند که بعضا نیمه کاره ها شده و به نتیجه مطلوب نرسیده است. بنیاد برکت برای رهمیز از این نارسایی ها چه تمهیدات و راهکارهایی

فراهم آوردن یک میلیون و ۲۰۰ هزار طرح اشتغال زایی در مناطق روستایی کشور در دهه آینده و به عبارت بهتر، ایجاد شغل برای چهار میلیون ایرانی، عدد و تحول بزرگی است. رئیس هیأت مدیره بنیاد برکت وابسته به ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) اما تحقق این وعده را با طرح های اشتغال زایی این بنیاد کاملاً عملی و در دسترس می داند. به باور محمود عسکری آزاد، اشتغال، پایه توسعه کشور است و تمرکز بنیاد برکت بر مقوله اشتغال زایی را باید برای رسیدن به این هدف، ارزیابی کرد. او طرح های چهارگانه ایجاد اشتغال بنیاد برکت را حاصل سال ها کار مطالعاتی گروهی از کارشناسان و صاحب نظران زنده عنوان کرده و تأکید می کند که با جامعه عمل پوشاندن به این طرح ها، می توان معضل بیکاری در کشور را تا حدود زیادی ریشه کن کرد.

عسکری آزاد معتقد است که دولت ها نباید در اشتغال زایی به بیراهه بروند و فرآیند ایجاد فرصت های کسب و کار را فقط در تزریق نقدینگی و اعطای وام خلاصه کنند که نتایج آن با ایجاد اشتغال پایدار فرسنگ ها فاصله خواهد داشت.

عمرانی وزیرنایی اش در جامعه شناخته می شود. اصولا در کشور ما به مسائل سخت افزاری اهمیت بیشتری داده می شود تا فعالیت های نرم افزاری و بسیاری از مقامات و مسؤولان ما در افتتاحیه ها و کلنگ زنی ها در معرض دید عموم قرار می گیرند. مردم هم بیشتر این مسائل را می بینند و رسانه ها نیز چنین رویکردی را در پیش می گیرند.

حتی نمایندگان مجلس، استانداران و فرمانداران هم در دیدار با مسؤولان ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) بیشتر به دنبال مطالباتی در حوزه عمرانی و زیربنایی هستند. آیا اهمیت فرآیند اشتغال زایی به خوبی درک نشده یا مسؤولان به دنبال اموری هستند که در بازه زمانی

کمتری در جامعه نمود داشته باشد؟
هر دو، به هر حال مقامات استانی و محلی دوست دارند پروژه های عمرانی و زیربنایی در زمان تصدی مسؤولیت خودشان کلنگ زنی و افتتاح شود تا به نوعی در رزومه کاری آنها ماندگار بماند. البته در کشور ما از ابتدای پیروزی انقلاب اسلامی تا به امروز چنین رویه ای حاکم بوده و همه مسؤولان مایل اند خود را با طرح های عمرانی مطرح کنند. از سوی دیگر، در کشور ما به فرآیند اشتغال زایی نگاه علمی و منطقی نمی شود. تصور بر این بوده که اشتغال زایی یعنی فقط پول و تزریق نقدینگی و اعطای وام. به هر حال، هیچ گاه نگاه منطقی و علمی به فرآیند ایجاد اشتغال نبوده است.

به طور اجمال در خصوص طرح هایی که برای اشتغال زایی در بنیاد برکت تبیین و پیش بینی شده است توضیح می دهید؟
مدلی که ما در روستاها و مناطق محروم کار می کنیم، با روش های معمولی که در شهرها برای توسعه سرمایه گذاری اشتغال انجام می شود، متفاوت است. وقتی برای اشتغال زایی به روستاها ورود می کنیم ابتدا

چرا بنیاد برکت به عنوان یکی از زیرمجموعه های ستاد اجرایی فرمان حضرت امام (ره) عمده فعالیت هایش را روی موضوع اشتغال زایی متمرکز کرده است؟
در بخش اشتغال کشور، سه مشکل عمده و اساسی وجود دارد. در وهله اول، تعداد شاغلان نسبت به جمعیت در قیاس با کشورهای دیگر بسیار پایین است که باعث شده نیروهای مولد ما کم باشند. ما اگر قرار باشد نیروی کارمان را به نسبت جمعیت به سطح آسیا و اقیانوسیه برسانیم، باید ۳۳ میلیون نفر به نیروی کارمان اضافه کنیم تا تعداد شاغلان کشور از ۲۴ میلیون به ۳۷ میلیون نفر برسد. از سوی دیگر، نرخ بیکاری در کشور ۱۲ درصد است که نشان می دهد سه میلیون بیکار داریم.

البته نرخ بیکاری رسمی با آمارهای غیررسمی تفاوت هایی دارد.
بله، میزان بیکاری مان در قیاس جهانی بالاست. نرخ جهانی بیکاری ۴ درصد است، در حالی که اگر بخواهیم به همان نرخ رسمی ۱۲ درصد هم استناد کنیم، این رقم در کشور ما بسیار بیش تر از متوسط جهانی است.

اشکال دوم، بهره وری پایین نیروی کار است. براساس گزارش سازمان بین المللی کار، در کشور ما، بهره وری به نسبت کشورهای گروه اول که بالاترین نرخ بهره وری را دارند، معادل یک پنجم است، یعنی نیروی کار این کشورها، پنج برابر نیروی کار ما بهره وری دارد. مشکل سوم، اجبار به مهاجرت برای دسترسی به فرصت های شغلی است. معمولا این مهاجرت به شکل سلسله وار از روستاها به شهرهای کوچک، از شهرهای کوچک به شهرهای بزرگ و از شهرهای بزرگ به کلان شهرها اتفاق می افتد که نارسایی های متعددی از جمله حاشیه نشینی، معضلات اجتماعی، ناامنی و ده ها مشکل دیگر را در پی دارد. بنیاد برکت با توجه به این تحلیل ها و عنایت به رهنمودها و تأکیدات رهبر معظم انقلاب مبنی بر محرومیت زدایی و توانمندسازی اقتصادی و اجتماعی مناطق محروم و روستایی، سیاست توسعه اشتغال و برطرف کردن سه چالش فوق را مینا و هدف فعالیت هایش قرار داده است.

با همه اقدامات و فعالیت های دامنه دار در زمینه اشتغال زایی، همچنان بنیاد برکت بیشتر با خدمات

info@jamejamonline.ir

روابط عمومی: ۲۲۲۶۱۴۷

درخواست بی جواب
فرهی از تهران:

چرامسؤولان شهری منطقه ۱۴ تهران به درخواست های مکرر شهروندان نسبت به رفع ترافیک و ساخت پل روگذر در میدان مطهری در بلوار تختی توجهی نمی کنند؟ آیا برای مناطق شمال و غرب تهران نیز به این صورت عمل می شود؟

آسودگی-سودجویان
مسعودی از ساری:

بی ثباتی و افزایش قیمت کالاها به خصوص مواد غذایی باز هم شروع شده است و به نظر می رسد دولت دیگر توان کنترل بازار را ندارد و سودجویان را به حال خود رها کرده است.

مواد اولیه-گرانی
قربانی از تهران:

کمیاب و گران شدن مواد اولیه به خصوص صنایع پتروشیمی که تولید داخل است باعث ورشکستگی بیشتر بنگاه ها و کارگاه های تولیدی کوچک شده و روز به روز بر سیل بیکاران افزوده می شود.

ااز-کالای اساسی
کیوانی از سمنان:

به گفته دولت برای تامین کالاها ی اساسی از ارز دولتی استفاده می شود، چرا با این اوصاف گرانی این کالاها همچنان باقی در در حال افزایش است؟

خصوصی سازی-اشتباه
مهریزی از گرمسار:

خصوصی سازی نامناسب و غیرکارشناسی کارخانه و شرکت های تولیدی توسط سازمان خصوصی سازی باعث اوضاع نامطلوب این واحدها شده و بهره وری را به حداقل رسانده است.

سگ-بی صاحب
نورا از تهران:

با وجود تماس های فراوان و طرح شکایت برای جمع وری سگ های بی صاحب در منطقه مینی سیتی و شهرک نفت، هیچ اقدامی از سوی شهرداری منطقه صورت نگرفته است.

اشتغال-بازنشستگان
خالدی از رشت:

اجرای طرح ممنوعیت به کارگیری بازنشستگان فقط برای کارمندان اجرا شدو بیشتر مدیران ارشد دولتی به صورت مشاور یا پاره وقت همچنان مشغول کار هستند.

زیرگذر-ابوذر
غفاری از تهران:

ترافیک سنگین در دوربرگردان های نرسیده به بلوار ابوذر در خیابان پیروزی در دو سمت این خیابان تا چهارراه نبرد و میدان کلاهدوز باعث کندی تردد خودروها شده است و حضور ماموران راهنمایی و رانندگی نیز هیچ کمکی به رفع این ترافیک نمی کند. چرا شهرداری بابت ساخت زیرگذر یا روگذر در این منطقه اقدامی صورت نمی دهد؟